

Canvi social i família

Ds, 13/06/2015 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

En el darrer número del passat mes de maig, el setmanari *The Economist* ha publicat el resultat d'una investigació summament interessant sobre el canvi social en els *països rics* i les seves repercussions en el comportament dels homes i les dones. És significatiu que la revista *El Temps* no hagi trigat gens a traduir-ne una síntesi al català, amb el mateix títol que l'original: *El sexe més dèbil* (9 juny 2015).

No és la meva intenció exposar el contingut d'aquest estudi; només fixaré l'atenció en un detall que, a primera vista, podria semblar intranscendent. Amb aquesta finalitat, en transcribo un breu fragment en el qual es planteja una qüestió que ha despertat el meu interès, pensant en el conjunt de les qüestions que seran objecte de debat en el segon Sínode dels Bisbes sobre la família (octubre 2015).

«La família en la qual conviuen els dos progenitors, que encara és la norma entre l'elit de la societat, va desapareixent en els ambients més pobres. Als països rics, la proporció de naixements fora del matrimoni s'ha triplicat des del 1980, fins a un 33%. En algunes zones on la indústria tradicional se n'ha anat en orris, ha arribat al 70% o més. Els infants que creixen en llars desestructurades tenen més dificultat per a l'aprenentatge a l'escola, tenen més probabilitats d'abandonament escolar i, quan s'incorporaran al món del treball, guanyaran menys que els fills de famílies consolidades. A més a més, també els costarà més de formar famílies estables. (...) L'OCDE, un *think tank*, prediu que el nombre de llars monoparentals continuarà ascendent a gairebé tots els països rics. Als nens que creixen sense els pares a casa, quan arribin a l'edat de fer-ho, els serà més difícil formar relacions duradores, un fet que afecta sobretot el comportament dels homes».

No tinc cap motiu per pensar que la investigació que ha conduït a aquestes conclusions no ofereix garanties, i confesso que la lectura d'aquest estudi m'ha fet reflexionar. El nostre país forma part del conjunt dels anomenats *països rics*, i la realitat que observem no és gaire diferent de la que aquest estudi descriu. Ben segur que l'augment continuat del nombre de llars monoparentals és una de les expressions més evidents del profund canvi social en què estem immersos; alhora, esdevé un dels factors que provoca un augment del nombre de naixements fora del matrimoni i, també, el continu descens tant del nombre de matrimonis com de la proporció de famílies estables.

Em pregunto si aquesta qüestió també serà objecte de reflexió en la XIV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes que tindrà lloc del 4 al 25 d'octubre d'aquest any 2015. Dic això perquè les comunitats cristianes no podem pas ignorar aquesta realitat quan reflexionem sobre la forma de transmetre el missatge de l'Evangeli a les *famílies* d'avui. En quina *mena de famílies* estem pensant? Quin és el *tipus de família* més freqüent avui en la nostra societat? Y, d'aquí deu anys, de què parlarem quan parlem de la *família*?